

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Dato: 9. januar 2008
Kontor: Regional sundhed
J.nr. 2007-12140-276
Sagsbeh.: seb
Fil-navn: Dokument 3

Besvarelse af spørgsmål nr. 1 (Alm.del), som Tilsynet i henhold til grundlovens § 71 har stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse den 7. december 2007

Spørgsmål:

"Ministeren bedes redegøre for reglerne om brugen af tvang overfor mindreårige, herunder forældremyndighedsindehaverens rettigheder i den forbindelse til f.eks. at besøge deres barn under bæltefiksering."

Svar:

Jeg går ud fra, at der i spørgsmålet sigtes til anvendelsen af tvang i forbindelse med indlæggelse på psykiatrisk afdeling, da der i spørgsmålet henvises til en situation, hvor et barn er bæltefikseret.

Jeg kan oplyse, at der i lov om anvendelse af tvang i psykiatrien (psykiatriloven), som regulerer anvendelse af tvang i forbindelse med indlæggelse på psykiatrisk afdeling, ikke opereres med aldersgrænser. Det er således f.eks. ikke et krav, at en person skal være myndig. Det betyder, at der kan være situationer, hvor der kan anvendes tvang over for personer, der er under 18 år.

Psykiatriloven regulerer anvendelsen af forskellige former for tvangsforanstaltninger, f.eks. tvangsindlæggelse, tvangsmedicinering, tvangsfiksering, anvendelse af fysisk magt m.v. Anvendelsen af disse tvangsforanstaltninger kan alene finde sted, når lovens materielle kriterier for anvendelsen af foranstaltningerne er opfyldt.

Specifikt vedrørende tvangsfiksering kan jeg oplyse, at denne form for tvang kun kan anvendes i det omfang, det er nødvendigt for at afværge, at en patient udsætter sig selv eller andre for nærliggende fare for at lide skade på legeme eller helbred, at en patient forfølger eller på anden lignende måde groft forulemper medpatienter eller for at afværge, at en patient øver hærværk af ikke ubetydelig omfang.

Ved udøvelsen af tvang skal det såkaldte mindste middels princip tages i betragtning. Det indebærer bl.a., at tvang ikke må benyttes, før der er gjort, hvad der er muligt for at opnå patientens frivillige medvirken, og at mindre indgribende foranstaltninger skal anvendes, hvis disse er tilstrækkelige.

Forældremyndighedsindehaverens rettigheder til f.eks. i forbindelse med bæltefiksering at besøge barnet er ikke reguleret i psykiatriloven. Dette spørgsmål, herunder evt. regulering heraf, hører som andre spørgsmål vedrørende besøg, besøgstider m.v., under sygehusmyndigheden.